

teremtett új rend, hogy az ügyvédeknek sok fölösleges utat, ügyekben hátramaradást, akárhányszor az ügy legeminensebb érdekeinek súlyos sérelmét, az ügyvédi irodák ügymenetének megbénítását okozza s az ügyvédi karban az új rend ellen általános, jogos elkeseredést váltson ki amely éppen nem alkalmas arra, hogy a bíróság és ügyvédség közt kívánatos harmóniát erősítse.

Jogos tehát az a kívánság, hogy az új értesítési rendelet hatályonkívül helyezésével a korábbi állapot állíttassék helyre.

Dr. Doroghy Kálmán.

Ügyvédi szoba. Az ügyvédség existenciáját érintő — az ugynevezett ügyvéd-politikai — kérdések egy része olyan, amely a gazdasági és politikai élet mélységeibe ereszti gyökerét; ezek azok, amelyekről a legtöbbit beszélünk, amelyek az ügyvédség helyzetét lényegesen javítanák, de amelyek megoldása egyben a legnehezebb is s ezért idők folyamán szinte tárgytalanokká válnak ebben a nagy reménytelenségben.

Ám vannak másfajta, sokkal kisebb fajsúlyu problémák is, néha csak lokális jelentőségűek, amelyeket azonban főleg az a körülmény tesz oly égetőkké és kiáltókká, mert érezzük, hogy valóban csak egy kis jóakarat, egy kis szeretet és invenció kellene a hivatott tényezők (talán maga az ügyvédi kar) részéről, hogy bizonyos kalamitások megszűnjenek. Már pedig, aki a fórumon eltöltött időket kisebb-nagyobb kellemetlenségeitől, felesleges tüszurásaitól, néha: megalázásaitól a kenyérkereső, munkás ügyvédet mentesíteni tudja, az egyben ahhoz az ideálhoz is közelebb viszi, amelyet nagyjaink állítottak elénk a tiszta tudással és erkölccsel dolgozó igazi ügyvédről.

Egyik ilyen mindennap érzett hiányunk: a budapesti bíróságok ügyvédszobája.

Pedig a központi kir. járásbíróság építésekor gondoltak erre s ha nem tévedek, ma is olvasható a büszke felírás a végrehajtók szobája felett. Igaz, nehéz és ugyancsak súlyos változatokkal terhes decennium mult el ennek az épületnek életében; ám hogy a legkülönbözőbb válságok és bezárástólások után ma, amikor notabene még fodrászszobának is akad hely a nagy palotában s a büntető bíróságok egy része is itt talált elhelyezkedést: akkor éppen csak az ügyvédek szobájának kellett végleg eltűnnie: ezt nem tudjuk, mivel érdemelte volna ki a sok-sok nehézséggel és bajjal küzdő testület, amely mégis csak elsőrangú tényezője a jogéletnek, uttörője minden bátor és helyes jogi gondolatnak és emellett, ingyenes jogvédője a szegénynek és illetékbeszedője az államnak.

Ma az ügyvéd a bírósági eljárások és tárgyalások közti üres idejét vagy a sörözőben kénytelen ágyonütni, vagy pedig a járásbíróság előcsarnokában való fel- és alájárkálással. Tudvalévő, hogy a különböző irodák, telekkönyv, céghivatal stb. sem igen állanak rendelkezésére, hála az új ügyviteli szabályoknak, így tehát még iratok, nyilvántönyvek betekintésével sem hasznosíthatja ezt az időközt; miniszteriumokba pláne déli 12 óra előtt még a kapus sem ereszti be. Amellett a tömeges tárgyalások következtében az sem ritkaság, hogy az ujonnan tárgyalalt perek

oly sűrűn torlódnak össze, hogy maga a tárgyaló bíró hívja fel a feleket, hogy „jöjjenek vissza egy óra mulva.”

Már pedig a hallban való mászkálás egyáltalán nem előkelő és hasznos ténykedés s minthogy a lakásügynökök is sokáig itt cserélték ki tippjeiket, ennél fogva a laikus közönség is könnyen félreértheti a ott tanyzó ügyvédet. Postáját sem intézheti el az ügyvéd vagy jelöltje, mert az egész épületben nem talál postaszekrényt avagy nyilvános telefont, még kevésbé postahivatalt. A hivatalos lapban sem teheti közzé hirdetésait, mert effajta intézmény ugyancsak nem áll rendelkezésére.

Ehelyütt is sürgetjük tehát felvetett kívánságunkat: méltoztassék az ügyvédszobát helyreállítani, illetve rendeltetésének visszaadni! Legyen egy hely a budapesti 3000 ügyvéd és néhány száz jelölt részére a bíróság épületében, amely az ő céljaira szolgál. Ahol nyugodtan és zavartalanul találkozhatnak kartársaival, ahol üzeneteket leadhat és felvehet, ahol periratokat kicserélhet, ahol tinta, toll és papír megíróasztal áll rendelkezésére, ahol ajánlott leveleit és csekkjeit feladhatja, jogi lapokat és a hivatalos lapot megveheti, hirdetésait leadhatja és támpéldányait átveheti, ahol pihenhet szünetekben és bevárhatja tárgyalásait, amelyre esetleg a szolgálja be is szólítja, stb. stb.

Tán csekély jelentőségűnek látszik ez a kérdés első pillanatra, de ne felejtjük el, hogy az apróceprő, de mindennapi bajok azok, amelyek keserűvé és tulontul korán megrokkanttá teszik az élet napszámóit!

Dr. Fränkel Pál

Adó sérelmek. Egy budapesti ügyvéd kartársunktól kaptuk és adjuk a következő sorokat:

A budapesti ügyvédi kamara megállapodást létesített a pénzügyminiszteriummal a budapesti ügyvédek 1925. évi kereset adója tárgyában. Az ezen megállapodás alapján kibocsátott rendelet utasítja a székesfővárosi adófelügyelőhelyetteseket, hogy a kerületükbe tartozó ügyvédek 1925. évi kereseti adójának alapjául a kamara által megállapított 1924. évi forgalmi adóalapot, vagyis az 1924. évi nyers forgalmat vegyék és ebből 250/0-ot vonjanak le rezi címén. A kereseti adó alapja tehát a kamara által 1924. évre megállapított nyers forgalom 750/0-a.

Jól tudjuk, hogy a kamara beható és gondos tárgyalás után és az összes érdekelték ellenőrzése mellett állapította meg ezen adóalapokat. Annál meglepőbb tehát, hogy az 1925. évi kereseti adófizetési meghagyásomat kézhez véve azt látom, hogy az adóalap meghatározása a rendeletre egyáltalán nincs figyelemmel, amennyiben kevés híjján kétszerese annak, mint amennyi rendeletszerű volna. Ugyanekkor pedig különösen visszaosan hat az az indokolás, mely szerint ezen adóalap „a szakmabeli érdekképviselő véleményéhez képest állapított meg.” Nem szólva u. i. arról, hogy itt semmitéle indokolásnak helye nincs, mert csak utalás történhetik a kamara autonom megállapítására és a pénzügyminiszterium rendeletére, illő tisztelettel kérdem: ki és miféle ez a szakmabeli érdekképviselő és mikép lehetséges az, hogy ennek véleménye irányadóbb az adóketőhatóságok előtt, mint a kamarai megállapítás, nem szólva arról, hogy ez a jelenlegi adóketőhatóságnál rájuk egyenesen kötelező.

Érdeklődvén, meggyőződtem arról, hogy ez a sérelem sok más kartársamat is érte. Miután pedig itt nemcsak az 1925. évi kereseti, hanem az ennek alapján ketővendő jövedelmi adóról, mindennek felett azon-